

Curator Neda Darzi

هنر
۱۳۸۱

کیورتور ندرزی

گالری ایرانشهر

یازدهمین سالانه هنر معاصر پرسبوک

پسماند-صفر

یازدهمین سالانه هنر معاصر پرسبوک پسماند- صفر

یکی از معضلات دنیای مدرن، آلودگی محیط زیستی است. به نظر می‌رسد که از مهمترین مصداق‌های آلودگی و البته نگران‌کننده‌ترین آن نیز، ضایعات پلاستیکی باشد که تا قرن‌ها قابل تجزیه نیستند. با این حال، تولید و مصرف پلاستیک همچنان ادامه دارد.

تمام زباله‌های تجزیه‌ناپذیری که سالانه در جهان تولید می‌کنیم، تنها 9 درصد آن بازیافت می‌شود. این یعنی ما هر سال 91 درصد زباله‌هایمان را در زمین تل‌انبار می‌کنیم. تصور کنید اگر هر سال بیش از 90 درصد زباله‌های منزلتان را در محیط خانه نگه دارید، چه اتفاقی خواهد افتاد!

اما در ایران، بیش از 177 هزار تن پلاستیک و حدود 3 میلیون تن کیسه پلاستیکی تولید می‌شود. از این 3 میلیون، حتی یک درصد هم بازیافت نمی‌شود! جنبش پسماند-صفر می‌خواهد مردم را به تجدیدنظر در مورد رویکردشان نسبت به زباله فراخواند و آنها را تشویق کند تا میزان پسماند تجزیه‌ناپذیری که تولید، دفن، سوزانده یا در آب‌ها رها می‌شوند را به صفر برسانند. در واقع جنبش پسماند-صفر در پی آن است که هر فرد را تشویق کند تا با مشارکت در تولید و مصرف مسئولانه به کاهش پسماند (Reduce)، استفاده مجدد (Reuse) و بازیافت (Recycle) کمک کند و باری از دوش زمین بردارد.

نمایشگاه دوره ی یازدهم پرسبوک با موضوع پسماند-صفر، سعی دارد ذهن مخاطب را از وضعیت کنونی زمین آگاه و تاثیرات آن را مورد پژوهش اکولوژیست‌ها قرار دهد. کنش مخاطب، هنرمند و تاثیرات آن مهمی است که مایلم بر ویژگی این نمایشگاه، بیافزایم.

آن بخش‌هایی که تراشیده، سوزانده، کنده و دور ریخته شده‌اند همان چیز است که در آثار من از دیده نهان اما در درون ما نهفته است. این بخش‌ها به سان زخم‌هایی‌اند که با گذر زمان التیام یافته‌اند و من فقط آن‌ها را رو به آینه گشوده‌ام. زیرا زمان بر آینه اثر نمی‌گذارد. آینه همانا «دگر جا»یی است خارج از مفهوم زمان. دگرجایی که تو در آن «هستی» و در عین حال «نیستی». چنین زخم‌هایی تنها با یادآوری آن فراموش می‌شوند.

آنچه در آثار من نمایان می‌شود حجمی است که از زخمه‌های ویرانی‌ها بقاء یافته است. هر اثر نشانی از انسانی است که از بقایای زخم‌ها نیرو می‌گیرد و تنها خاکستر آن به یادمان می‌آورد که چیزی زمانی وجود داشته بی آن‌که باقی‌مانده‌ای از خود برجای بگذارد. با گذر هر لحظه چیزی در ما می‌میرد و زخم‌ها و تکرار آن‌ها در لایه‌ها و آینه‌ها در آثار من گواهی بر تجربه خاکسترها هستند. تجربه خاکسترها نه فقط تجربه‌ایست از فراموشی، بلکه تجربه‌ایست از فراموش کردن خود فراموشی، تجربه‌ایست از فراموش کردن آن چیزی که هیچ باقی‌مانده‌ای ندارد. لایه‌های زمان همچون آینه وفادار است چنانکه فقط به شما حقیقت را آشکار می‌کند. تصویری که در آینه آثار من می‌بینید بقایای زخم‌های ماست؛ زخم‌هایی که حتی گذر زمان آن‌ها را از میان نمی‌برد و همواره می‌تواند در مقام آغازی دوباره باشد.

زخم‌ها به هر اندازه که عمیق باشند التیام می‌یابند، اما از خود اثری به جا می‌گذارند. تأثیر زخم‌ها نه در التیام یافتن، که در همین برجا گذاشتن ردشان بر آگاهی ماست. شما را در بخش چیدمان [اینستالیشن] این مجموعه دعوت می‌کنم که آزادانه این آثار را بخوانید و آن‌ها را بچینید. زخم‌ها را مرور کرده، آن‌ها را از هم باز کنید و با آگاهی تازه‌ای کتاب خود را خلق کنید.

Mahdieh Abolhasan

Clear

The parts that have been carved, burned, cut and discarded are what are invisible to us but they are hidden inside us. These parts are similar to the wounds that were healed during the time, and I just put them in front of the mirror because the time is not reflected in the mirror. The mirror is "anywhere else", out of the concept of time. The other place that "you are" there, but at the same time "you are not". These wounds are being forgotten only by remembering

What appears in my artworks is the volume which is made out of ruins. Each artwork is a sign of a human that gets empowered by the scars of wounds and, only the ash of them reminds us that one day they existed without having anything left. By passing every second something dies inside us without having anything left. By passing every second, something dies inside us, and the wounds and their repetition are evident in the ashes experienced in the layers and mirrors. The ashes experience is not only an experience but also an experience of forgetting the oblivion itself, it is an experience of forgetting what has nothing left. The time layers are loyal like the mirror in a way that only shows you the reality. The picture that you see in my artworks are wound residues, the wounds which are not even removed through the passage of time and could be like a restart all the time

The wounds are as deep as can be, can be healed, but they have their scars. The impact of the wounds is not their healing, but that is the scar on our awareness. I invite you to the installation of this selection to read them freely and set them. Revise the wounds, open them and create your own book with new awareness

Artist: **Mahdiah Abolhasan**

Title: **Clear**

Technique: **Recycled paper, Plexiglass- Drawing**

Size: **30x20x40 cm**

Year: **2021**

Another View

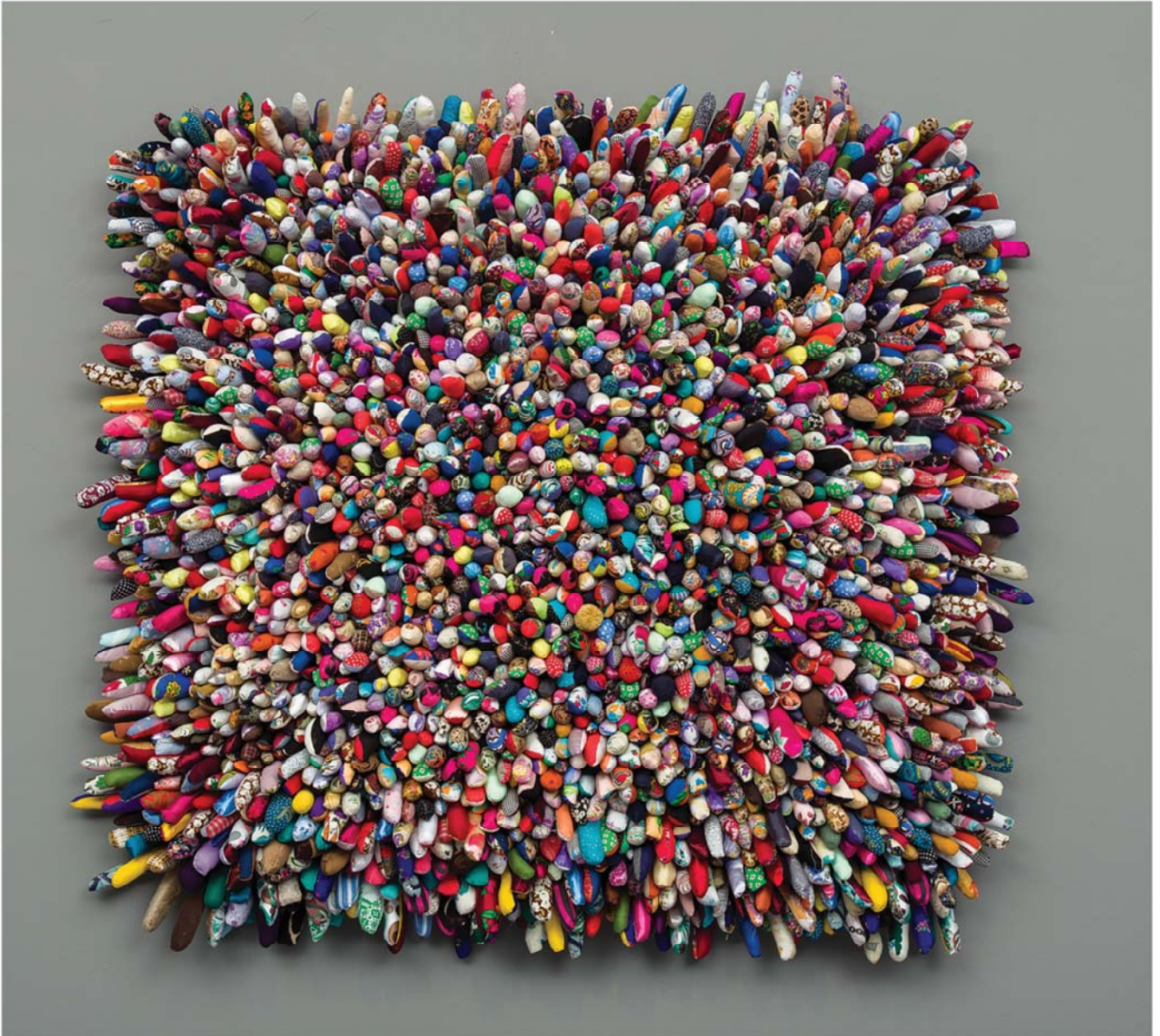
هَراش (قِی) یعنی بالا آوردن و بازگرداندنِ خودخواسته و آگاهانه‌ی آن‌چه اسباب زحمت و مشقتِ جان است. کنشِ بروز و فراافکندنِ عامل آزارنده وقتی که دیگر پنهان ماندن یا نادیده گذاشتنش صعب و کشنده می‌شود. قُدما هَراش را روشی درمانی-یَداوی برای تصفیه و پالایش بدن از سموم و اخلاط فاسد می‌دانستند. متدی پیشگیرانه برای آرامش و سُبک شدن تن. این درست همان فعل نجات‌بخش است که هنرمند از پس فرایند دردناکِ مشاهده، تجربه، درک، و پیامد آن انباشت مسئله، به واسطه‌ی بیرون راندن و عینی ساختن آن (خلق هنر) با روح زخمی و رنج‌دیده‌ی خود می‌کند...

Maryam Ashkanian
Purge Series

To "Purge" is to consciously induce vomiting to rid someone of that which ails and torments the soul. The act of exposing the irritant agent when it can no longer be avoided or ignored.

In the past, purging was considered a manual preventative method to purify the body of toxins and impurities to calm and lighten the body.

This is precisely the same life-saving act the artist does with the consequent accumulation of the painful process of observation, experience, and understanding a particular matter; expressing and objectifying the problem into a concrete form or work of art.

Artist: **Maryam Ashkanian**

Title: **Purge Series**

Technique: **Sewing on fabric**

Size: **170x170 cm**

Year: **2022**

Another View

پارچه دومین آلوده کننده جهان به شمار می آید. 5 درصد از مکان های دفن زیاله در جهان توسط ضایعات پارچه اشغال شده اند.

هنگام تولید یا مصرف پارچه، اجتناب از ایجاد ضایعات امکان پذیر نیست، اما در Zero weast fashion، تولیدات لباس، ضایعات نساجی کمی ایجاد می کنند یا اصلاً تولید نمی کنند و می توان آن را بخشی از جنبش گسترده تر مد پایدار دانست.

هندسۀ ایرانی نیز با مصرف تمامی فضاهای بکار رفته در طراحی آن در کنار زیبایی شناسی منحصر به نقش و هندسه مربوطه، حضور بسیار گسترده و مفیدی در هنرهای کاربردی میتواند داشته باشد.

این اثر بر این اساس طراحی شده است و ساختار الگوهای لباسهای zero weast را که بر مبنای هندسه دقیق و بدون فضای منفی است و بر پایه الگوهای هندسه ایرانی و به طور مشخص با استفاده از گره کاری بازوبندی مربع می باشد، طراحی شده است.

برای رسیدن به الگویی بدون ضایعات با توجه به آناتومی بدن، راحتی در حرکت و کاربرد لباس و با توجه به وفادار ماندن به گره کاری بازوبندی مربع، بخشی از خطوط در پالت هندسی ایرانی حذف و جزئیاتی به الگو (با توجه به فرم لباس) اضافه شد.

این لباس در دسته لباس های مد پایدار قرار می گیرد، الگوی آن بدون ضایعات پارچه و کاربرد آن بدون جنسیت (مشترک برای آقا و خانم) می باشد.

Fabric is the second polluter of the world. %5 of landfill in the world are used for fabric waste. At the time of fabric production or use, the waste is inevitably produced. But, in zero waste fashion, the production of clothes causes slight/no fabric waste. It can be viewed as a part of broader sustainable fashion. The Iranian geometry can broadly and efficiently attend the applied arts by utilizing all designing capacities along with the related geometric aesthetics.

This work was designed on the basis of this viewpoint. The patterns of zero waste clothes were designed according to detailed geometry without any negative space, the Iranian geometry patterns, and especially square hand-tie knots.

For achieving a zero waste pattern with respect to body anatomy, convenience at the time of movement, use of clothes, and commitment to square hand-tie knot, some lines of the Iranian geometry palette were omitted and some details were added (with respect to form of clothes). These clothes are grouped into sustainable fashion clothes without fabric waste, that can be used by both men and women.

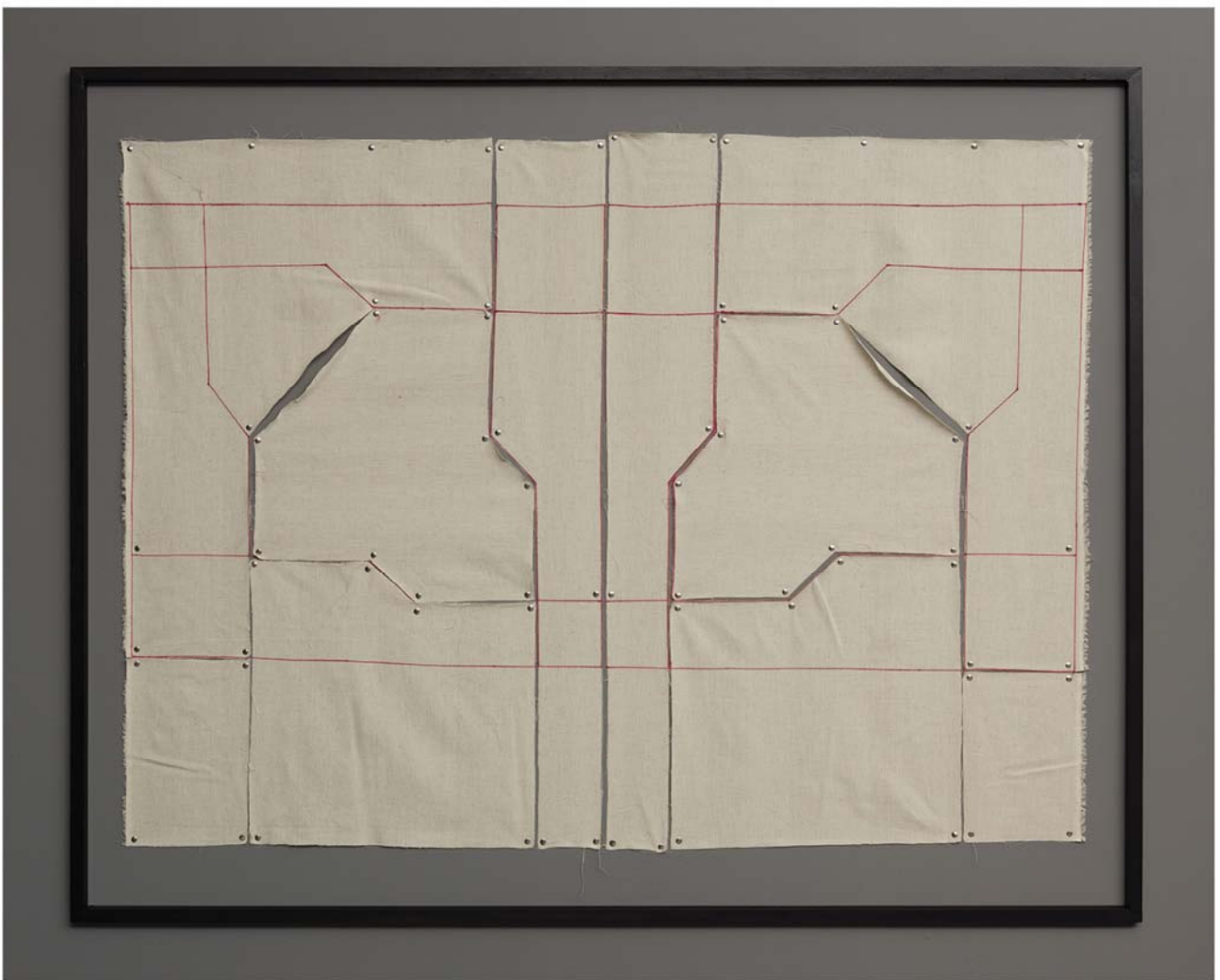
Artist: **Reza Babajani - Toktam Hemmati**

Title: **Sustainable Geometry**

Technique: **Design of clothes with zero waste on the basis of Iranian geometry**

Size: **160x60x80 cm**

Year: **2021**

Artist: **Reza Babajani - Toktam Hemmati**

Title: **Sustainable Geometry**

Technique: **Design of clothes with zero waste on the basis of Iranian geometry**

Size: **134x167 cm**

Year: **2021**

بیشتر چیزهایی که به نظر ما طبیعی می‌رسند، دستپخت سرمایه‌داری‌اند، در واقع ما با این باور بزرگ می‌شویم که روابط بازار سرمایه‌داری طبیعی‌تر و تردید ناپذیر تر از هر چیز دیگر در طبیعت است.
جان بلامی فاستر

زمان با شتابی که ما حاصل وضعیت معاصر ماست به تاخت می‌تازد و ما نیز همپای آن در ماراتن نفس‌گیر تولید و مصرف انبوه پیش می‌رویم! سرخوشانه برای مصائب پیش‌رویمان دلخوش به راهکارهایی موقت و ناپایدار هستیم، با پیش‌انگاشته‌هایی تغییر ناپذیر که ادامه مسیر را در همان کوره راه پیشین ممکن کند. چنین به نظر می‌رسد که سطح جراحی ارتباط ما با طبیعت (که تا حال حاضر بیش از توانش تامین کننده خواسته‌های معقول و نامعقول ما بوده) عمیق و عمیق‌تر می‌شود و ما بیش از آنکه در صدد ترمیم باشیم لابه‌لای تمامی جراحی‌های زمین هر آنچه که نامطبوع و منتهی به ترومای جمعی ما خواهد شد دفن می‌کنیم تا از نظر دور شود، هر چند که مساله کماکان بر سر جای خود باشد. نومیدانه تصور می‌کنم که در آینده‌ای نامعلوم میزبان چنین جشن ماتمی باشیم شاید بی آنکه کسی برایمان مویه کند! آنچه که از طبیعت ستانده‌ایم بهایش شاید تنها انقراض مان باشد.

Aidin Bagheri

The Buried Unpleasant Thing Technique: Light Box/ Installation

Most of the things that seem natural for us are the result of capitalism. Indeed, we grew with the belief that the relationships of capitalist markets are more normal and more undoubtable than other items of Nature.

John Bellamy Foster

Time passes quickly as the result of our contemporary state and we restlessly pace in a marathon of production and consumption. For our next misfortunes, we are greatly delighted with temporary and unstable strategies and unchangeable propositions that make continuance of path on the past byway possible.

It seems as if our relationship with Nature (that has been supplying our reasonable and unreasonable demands beyond its power until now) suffers deeper and deeper wounds. And, instead of significant attempts to revive Nature life, we bury all of the unpleasant things causing global trauma between all of Earth wounds in order to make them disappear even if the problem still exists.

Unhappily, I think- in an uncertain future- we will hold a mourning ceremony perhaps without any person crying for us. The only price of what we have taken from Nature is perhaps our extinction.

Artist: **Aidin Bagheri**

Title: **The Buried Unpleasant**

Technique: **Light Box/ Installation**

Size: **100x100 cm**

Year: **2022**

کیوان پورنصری نژاد
رکوئیم مرگ طبیعت

دشتها را ورق میزنم
سیمهای خاردارى که تا بیکران میخراشند فضا را
و هیاهوی زباله ها
که آواز مرگ می سرایند
گویی که تمام آواها و نجواهای طبیعت گریخته اند
و پلاستیکها، رکوئیم پایان حیات مینوازند

Keyvan Pournasrinejad
Requiem, death of nature

I'll search the plains.
The barbed wires that scratches space as far as the Infinite
And the commotion of the garbage.
Singing death.
It's as if all the sounds and whispers of nature have escaped.
And plastics, plays the requiem of the end of life.

Artist: **Keivan Pournasrinejad**
Title: **Requiem, death of nature**
Technique: **Mixed Media/ Installation**
Size: **125x360 cm**
Year: **2022**

از منظر این پروژه، تاکید بر سازه‌های شهری به عنوان مولد پسماند و ضایعات بصری و صوتی صرفاً مخدوش کردن موضوع اصلی و نشان دادن پیامد به جای علت است، زیرا صرفاً تاکید بر عارضه‌هایی از این دست به نوعی منجر به نادیده گرفتن خودِ سازواره‌ی شهری و اذهان بناکننده‌ی آن به عنوان متن عارضه‌ی شهری می‌باشد.

ردگیری مفهوم عارضه نمی‌تواند با مشاهدی خیل عظیمی از پسماند حاصل از پیدایش شهر متوقف شود، زیرا هر آنچه برون دادِ مختل‌کننده‌ی زیست می‌نامیم ناشی از بدقوارگی آن‌گس که زیست می‌کند است.

Hedie Toutouchian

From Phenomenon Collection

From the perspective of this project, emphasizing urban structures as generators of waste and visual and audio waste is merely distorting the main issue and showing the consequences instead of the cause, because simply emphasizing such complications somehow leads to ignoring the urban structure itself and its constituent minds as text. It is an urban complication.

The tracing of the concept of complication can not be stopped by observing a huge amount of waste from the creation of the city, because everything we call a disruptive output is due to the misery of the one who lives.

Artist: **Hedie Toutouchian**

Title: **From Phenomenon Series**

Technique: **Drawing pencil on cardboard**

Size: **28x33 cm**

Year: **2021**

Artist: **Hedie Toutouchian**

Title: **From Phenomenon Series**

Technique: **Drawing pencil on paper, with voice**

Size: **48x63 cm**

Year: **2021**

هر ساله تعداد زیادی فیلم رادیوگرافی وارد چرخه ی طبیعت می شوند که قابل بازیافت نیستند. این فیلم ها دستمایه ی کار من قرار گرفته اند و تقابل این فیلمهای رادیوگرافی و کاغذ که از درخت و ریشه ی طبیعی نشات گرفته، در اثر من، تبدیل به اتفاق جدیدی شده است در حالی که این تضاد و تخریب در تقابل مواد نهفته است.

استیتمنت ویدیو: در این اثر، تضاد بین شکل گیاه و زباله ها را شاهد هستیم که در روند فیلم به یک مقابله تبدیل می شود و نشان می دهد که چگونه گیاهان به علت وجود زباله ها و پساب آنها کم کم از طبیعت حذف می شوند.

Setareh Hosseini

No existence 1, No existence 2, No existence 3

Every year, a large number of radiographic films enter nature. They are not recyclable. These films were used in my artwork and the contrast between these radiographic films and the paper produced from the tree and the natural root is my new approach in my artwork while this contradiction and destruction are hidden in the contrast of materials.

Video Statement : In this work, we see the contrast between the shape of the plant and the waste, which in the process of the film becomes a confrontation and shows how plants are gradually removed from nature due to the presence of waste and their effluents.

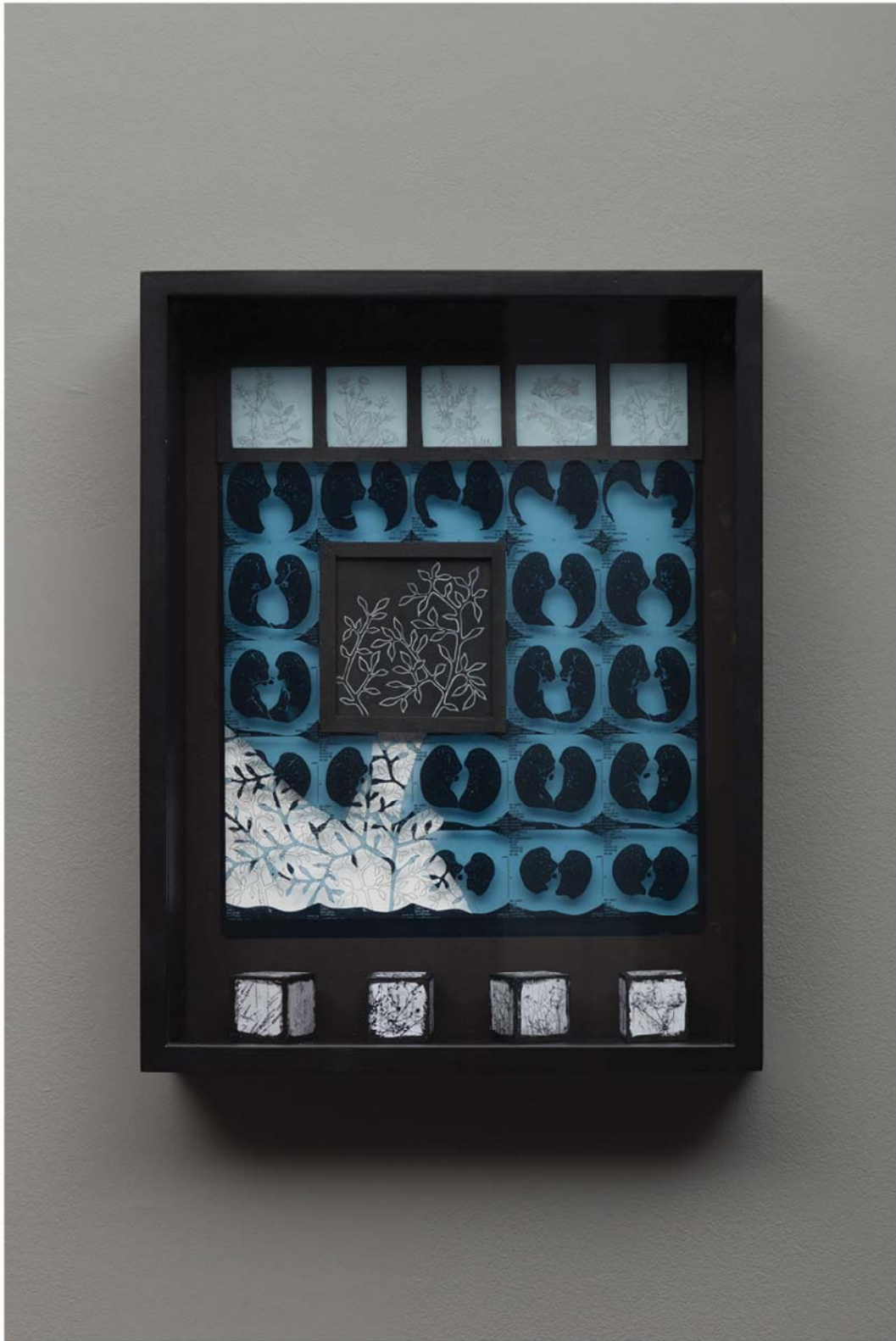
Artist: **Setareh Hosseini**

Title: **No existence1**

Technique: **Drawing on cardboard and cutting on radiographic film**

Size: **35x43 cm**

Year: **2021**

Artist: **Setareh Hosseini**

Title: **No existence2**

Technique: **Drawing on cardboard and cutting on radiographic film**

Size: **57x44 cm**

Year: **2021**

Artist: **Setareh Hosseini**

Title: **No existence 3**

Technique: **Video Art**

Edition: **3**

Edition: **3': 50"**

Year: **2021**

گذر اتفاقات و روزمرگیهای زندگی با تنشهایی همراه است که تلاش مداوم برای پنهان کردنشان، ذهن را به مخزن اسرار تبدیل کرده و هر آنچه را بر ما میگذرد، فاش نمیکند. در واقع آنچه بر ما رفته و می رود، همواره پنهان است و اغلب جای دیگری سر بر میکشد که هیچ انتظارش را نداریم و گویی همواره در تعلیق میان امر پنهان و چهره نابجا آشکار آن به سر میبریم. اشکال ناپیدا و چیدمان ابزار صنعتی در کنار آنها، حضور مرا در زمان و مکانی دیگر معنا داده و آن را تبدیل به خیالی افسار گسیخته کرده که در هر جایی سر بر می آورد.

Sadegh Khalifeh
Imagination Breaking

For attempts constant and tensions accompanied commonly are routines, life and events.

We reveal what it does not. secrets of chamber a to mind the turning, tensions such hiding out bursts it until concealed remains through gone have we what, fact In. Through going are unveiling sudden a and veiling between in suspension a; expected least is which elsewhere anytime scene the on coming, imagination breaking into it turned and place and time other-an in me defined has side their own tools industrial of installations with forms covered.

Artist: **Sadegh Khalifeh**
Title: **Imagination Breaking**
Technique: **Oil Color on Canvas**
Size: **120x160 cm**
Year: **2019**

تهران، شهری با جغرافیای متنوع شهری که در گذر ایام در آن صدمه، آزرده‌گی، خراشیدگی غالب شده است. شاید تنها، از طریق نقشه بتوان به مرزهای برون و درون بدنه آن دسترسی یافت و در تمرکز و سکوت مسیرهایش را دنبال کرد. هنگامی که در حوزه رابطه فرهنگ عامه و سفره مطالعه می‌کردم، با انواع سفره، زیر سفره‌ای، دستمال سفره و موارد دیگر، روبرو شدم، این تنوع شاید روایت از داستان زندگی داشت.

ساکنین که از اقوام مختلف با گویش و فرهنگ‌های متنوع در تهران ساکن شده‌اند، آشکار است که رسوم متنوعی داشته باشند. این گونه‌گونی در هم‌زمانی با گردآوری نمونه‌های متعلق به مناطق تهران، خارج از وحدت مکان و زمان را می‌توان دید و بیانگر شکافی از طبقات اجتماعی دارد.

Ghazal Zare

Wounded

Tehran, a city with a diverse geography; a city where damage, annoyance, and scratches have become the norm over the years.

Perhaps only through the map can one gain access to the city's outer and inner borders and follow its paths with concentration and silence.

When I was researching the relationship between popular culture and tablecloths, I came across a wide range of tablecloths, napkins, mats, and other items, and this range could have been a life story. People from various ethnic groups, dialects, and cultures who have settled in Tehran have obviously brought with them a variety of customs and lifestyles. This diversity is clearly visible in the unity of place and time, indicating a huge social class gap.

Artist: **Ghazal Zare**

Title: **Wounded**

Technique: **Sewing with fabric**

Size: **215x500 cm**

Year: **2021**

متسو بشی
The MS Collection
MS.TEX
MITSOBASHI
ANOTHER SUPERIOR HIGH CLASS AND T...
BLACK / COLOR 100% SUPER...
14" X ABT 23 MTR

آرزو زرگر
ماخ* خواهد شکست!

گونه‌ها برای بقا با محیط می‌آمیزند. در این بین اما انسان قدرت طلب و جستجوگر، نظم بقا را دستخوش تغییر فراوان کرد. او حرکت کرد و کنج‌کاوی اش همه مرزها را درنوردید و پسماندهایی جبران ناپذیر به جا گذاشت. ما نیاکانی هستیم که کاویدنمان، آیندگان را خواهد کشت. اما مگر میتوان بی حرکت بود؟

*موجی است فشاری که سرعتی برابر صوت دارد و با تغییری کوچک در آن، دیوار صوتی می‌شکند.

Arezu Zargar

Mach* will be broken

Species synthesize with the environment for survival. In the meantime, ambitious and curious humans changed the survival system a lot. they moved and their curiosity crossed all boundaries. It left irreparable waste. We are the ancestors who will kill the future by exploring. But can it be unmoved?

*Mach: It is a wave of pressure that is equal to the speed of sound, which breaks the sound barrier with a small change in it.

Artist: **Arezu Zargar**

Title: **Mach* will be broken**

Technique: **Machine installation**

Size: **4 boxes dimension of each box 48x48x48 cm**

Year: **2021**

تمام آنچه با دستان ما متولد می‌شود، چهره‌ی آینده‌ی ما را تشکیل می‌دهد. طبیعت همچون آینه‌ای پیش روی موجودات زنده انعکاسی از حیات را نمایان میکند.

امروزه با پیشرفت و توسعه‌ی صنعت و تولیدات، این طبیعت همچون آینه‌ی مثلثی میان کیسه‌های پلاستیکی در خطر قرار گرفته. با هرچه بیشتر شکافتن این معضل پیش رو و استخراج هرچه بیشتر منابع و تولید پس ماندها و زباله‌های تجزیه‌ناپذیر، آخرین بازمانده‌ی طبیعت را به مرز نابودی خواهیم کشاند و آنچه از حاصل این جریان باقی خواهد ماند تصویر محو و مصنوعی از آینده‌ای نه چندان دور خواهد بود که دیگر جلوه‌ای از ذات و طبیعت وجودی ما در خود ندارد و فقط بازتابی مخدوش و مصنوعی از دست‌ساخته‌های خود ماست که حیات را در خود خاموش می‌کند.

شیوه‌ی بازی:

مخاطبان درهای بطری متصل به حجم را باز کرده و به صفحه‌ی آینه‌ای داخل قاب می‌چسبانند و یک شکاف از کیسه‌ی مخروط باز میکنند. برای باز کردن شکاف مخاطبان می‌توانند از ابزار معلق استفاده کنند.

پس از باز شدن تمام لایه‌های پلاستیکی مخروط، آینه‌ی مثلث شکل داخل هسته‌ی مخروط نمایان و مثلث آینه‌ای درون قاب با درهای بطری پوشیده میشود.

Shermin Shalbaftabar
All My Children

All which have been given birth by our hands, make up our future face.
Nature represents life just like a mirror in front of the living.
By the development and progress of industries, this nature is in danger
like a triangular mirror among plastic bags.
As we go deeper, as we extract more resources, as we produce more
non recyclable waste, these last natural resorts will be destructed and
what will be left is a blur and artificial image of a future not far which has
nothing of our natural essential being, a false distorted representation
constructed by our own hands will be left with no sign of life.

How to play:

The audience opens the bottle caps attached to the cone and attaches
them to the mirror plate inside the frame, then they open a slit in the
plastic cone. The audience can use the hanging tool to open the gap.
After all the plastic layers of the cone are opened, the triangular mirror
inside the core of the cone is visible and the mirror triangle inside the
frame is covered with bottle caps.

Artist: **Shermin Shalbaftabar**

Title: **All My Children**

Technique: **Mixed-Media**

Size: **Frame: 90*70cm/ Sculpture: 35*65cm**

Year: **2021**

شایا شهرستانی
آکواریوم

shaya shahrestani
Aquarium

Artist: **Shaya Shahrestani**

Title: **Aquarium**

Technique: **Pencil and Pastel on Canvas**

Size: **230x200 cm**

Year: **2021**

در 20 آوریل 2010، یک انفجار در سکوی نفتی دیپ واتر هورایزون بیش از 130 میلیون گالن نفت خام را وارد خلیج مکزیک کرد. این بزرگترین نشت نفت در آبهای ایالات متحده بود و یکی از بدترین بلایای زیست محیطی که در تاریخ جهان باقی مانده است.

یازده کارگر دکل جان خود را از دست دادند. میلیون‌ها پستاندار دریایی، لاک پشت‌های دریایی، پرندگان و ماهی‌ها نیز هم.

در حالی که جهان نظاره می‌کرد، نفت به مدت 87 روز طولانی به یکی از متنوع‌ترین زیستگاه‌های دریایی سرازیر شد.

این نشت احتمالاً به حدود 82000 پرنده از 102 گونه آسیب رسانده یا کشته است. حدود 6165 لاک پشت دریایی؛ 25900 پستاندار دریایی؛ و تعداد زیادی ماهی (از ماهی تن بزرگ تا کوچکترین اسب دریایی) به علاوه صدف، خرچنگ، مرجان و سایر موجودات.

On April 20, 2010, an explosion at the BP Deepwater Horizon oil rig released over 130 million gallons of crude oil into the Gulf of Mexico. It was the biggest oil spill ever in U.S. waters and remains one of the worst environmental disasters in world history.

Eleven rig workers lost their lives. So did untold millions of marine mammals, sea turtles, birds, and fish. While the world watched, helpless, oil gushed into one of the planet's most biodiverse marine habitats for 87 long days.

We found that the spill likely harmed or killed about 82,000 birds of 102 species; about 6,165 sea turtles; as many as 25,900 marine mammals; and a vast (but unknown) number of fish — from the great bluefin tuna to our nation's smallest seahorse — plus oysters, crabs, corals and other creatures.

Artist: **Farideh Ebadi**

Title: **Black Gold**

Technique: **Tapestry**

Size: **90x150 cm**

Year: **2021**

باید جهان به ادراک درآمده را از نو کشف کرد. هر یک از ما پیش از آن که یک "آگاهی" باشد، بدنی به شمار می رود که "جهان را دریافت می کند و شکل می دهد" با برقراری رابطه ی مجدد با بدن و جهان به نحوی که گفته شد، خود را از نو کشف خواهیم کرد؛ زیرا، از آن جا که از طریق بدنمان ادراک می کنیم، این بدن خودی طبیعی (natural self) و، به عبارتی، سوژه ی ادراک است.

جهان ادراک
موریس مرلو-پونتی

Ismail Ghanbari
Eco-body

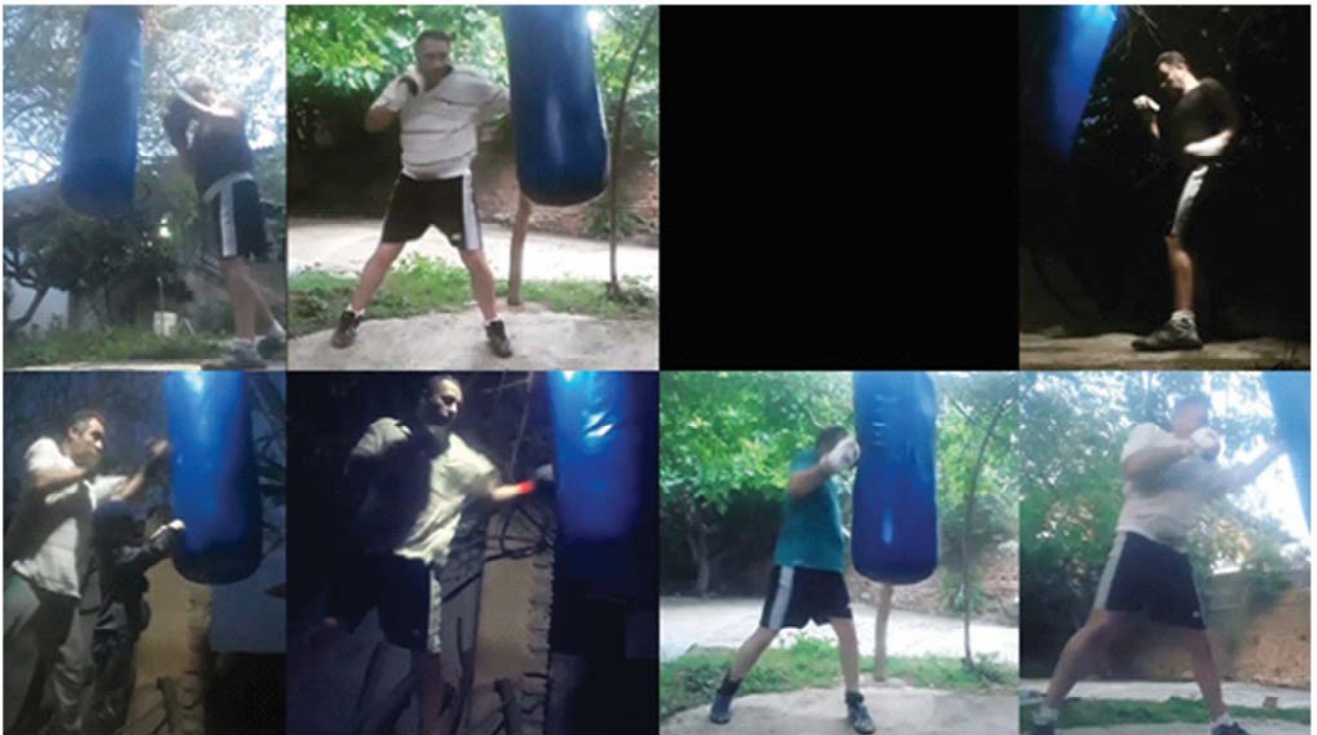
The perceived world should be rediscovered. Each of us, before being a "consciousness," is a body that "perceives and shapes the world". By reconnecting with the body and the world as stated, we will rediscover ourselves: because, since we perceive through our body, this body is a natural self and in other words, the subject of perception.

The world of perception
Maurice Merleau-Ponty

Artist: **Ismail Ghanbari**
Title: **Eco-body**
Technique: **Performance**
Year: **2021**

Artist: **Ismail Ghanbari**

Title: **Eco-body**

Technique: **Video**

Time: **1': 18"**

Year: **2021**

انباشت زباله در جنگل های هیرکانی نه تنها سلامت جنگل بلکه ساکنینش را به خطر می اندازد. تجمعی از فلزات سنگین مانند مس، روی، کادمیم و سرب وارد خاک و سفره های آب می شود و به بدن حیوانات و انسان راه پیدا می کند. گازهای انباشته شده مانند متان هم باعث آتش سوزی در جنگل می شود. پوست - پوسته، رابطه ی میان پوست درختان هیرکانی با پوست قسمت های مختلف بدن را نشان می دهد. رشد و نمو و مرگ ما به هم گره خورده و هر بی تدبیری ما باعث نابودی این میراث باشکوه خواهد شد.

Behnam Kamrani
Skin - Bark

Accumulation of waste in Hyrcanian forests endangers not only the health of the forest but also its inhabitants. Accumulations of heavy metals such as copper, zinc, cadmium and lead enter the soil and aquifers and penetrate into bodies of animals and humans. Accumulated gases such as methane also cause forest fires. Skin- Bark shows the relationship between the bark of hyrcanian trees and the skin of different parts of the body. Our growth and development are intertwined, and our recklessness will destroy this glorious heritage.

Artist: **Behnam Kamrani**

Title: **Skin - Bark**

Technique: **Video**

Edition: **5**

Time: **4'**

Year: **2021**

Artist: **Behnam Kamrani**

Title: **Skin - Bark**

Technique: **Oil painting on tree bark**

Size: **8 Pieces**

Year: **2021**

تلی از لباسهای پوشیده شده و کهنه!
گنجه ای از لباسهای نو!
آیا آنچه به تن میکنیم صرفاً برای پوشاندن ماست؟
یا بخشی از ماهیت وجودی مان را نشان میدهد؟
کهنه ها بی صدا ترین شاهدان لحظات زندگی هستند!
یادآور فراز و نشیبها، خاطرات خوب و بد
بار دیگر که به لباس کهنه ای خیره ای شدی به داستان ناگفته اش فکر کن.
زمین روحی تازه می خواهد برای نفس هایش
دوخت خواهم زد،
نو خواهم کرد،
جان خواهم داد،
به پسماندهای زندگی ام
به زمین

Narges Mohammadian
Body Memory

A pile of worn-out clothes!

A closet of brand new clothes!

Is what we wear merely for covering our bodies? Or in fact showcasing part of our very own core nature and essence? The old clothes are the most silent witnesses of moments of life. They are the mementos of our failures and successes, our ups and downs. So next time you stare at a worn-out piece of cloth, think about its untold story.

A breath of fresh air for the soul of the earth

I will sew

I will revamp

I will give life to

The residues of my life

To the earth.

Artist: **Narges Mohammadian**

Title: **Body Memory**

Technique: **Sewing**

Size: **180x230 cm**

Year: **2021**

The Sounds of Waves

Tiger Giraffe Elephant

سمانه مطلبی سلوط
در کار جهان هنوز استاد نیم

در کار جهان هنوز استاد نیم

با تمام تلاشی که میکنم اما از مجموعه های قبلی ام هنوز هم تعداد زیادی پارچه های پرتی چاپی به جا مانده. باور دارم که حتی اگر برای زیبایی و آگاهی هم کار کنم باز هم ناخواسته مقادیر زیادی زباله تولید کرده ام. هر زمان بتوانم این چرخه را قطع کنم آنروز را جشن میگیرم.

Samaneh Motallebi-solout

At the work of the world, I'm not still a past master.

At work, I'm still not a master of the past .

Despite all of my attempts, a multitude of useless printed fabric belonging to my previous collections have still been remaining.

I believe even if I work for beauty and knowledge, I still unwantedly produce much waste. Whenever I can stop this cycle, I will celebrate that day.

Artist: **Samaneh Motallebi-solout**

Title: **At the work of the world, I'm not still a past master.**

Technique: **Print & Sewing on Fabric**

Size: **155x200 cm**

Year: **2022**

"در ایران سالانه حدود 3 میلیون تن کیسه پلاستیکی تولید می‌شود. از این 3 میلیون، حتی یک درصد هم بازیافت نمی‌شود." (بخشی از استیتمنت نمایشگاه) ما به بزرگی عدد 3 میلیون تن (3,000,000,000 کیلوگرم) نمی‌اندیشیم، گویا ما اعداد بزرگ را کوچک می‌کنیم تا فاجعه را کوچک‌تر جلوه دهیم.

برای تجسم عینی بزرگی این عدد تصمیم به ساخت دستگاهی با دو ماسوره گرفتیم. ماسوره‌ها به کمک موتوری می‌چرخند. پر و خالی می‌شوند. کیسه‌های پلاستیکی موجود در بین ماسوره‌ها با حفظ کاربری تبلیغاتی خود از سمتی به سمت دیگر حرکت می‌کنند و نشان از طبقه اجتماعی افرادی دارند که در این فراخوان شرکت کرده‌اند و کیسه‌های خرید خود را در اختیار این پروژه قرار داده‌اند. ماسوره‌ها حرکت می‌کنند، این حرکت چرخه‌ی بی‌نهایت تولید و مصرف را نشان می‌دهد.

برای محاسبه مترای پلاستیک مورد نیاز جهت پر کردن ماسوره‌های این دستگاه، جعبه‌ای به شکل مکعب مستطیل با ابعاد محور 12 در 12 سانتی متر و ارتفاع 1 متر ساخته و با پلاستیک‌های خرد شده پر شد، وزن نهایی این جعبه 5 کیلوگرم و برابر با 500 متر نوار پلاستیکی به عرض 12 سانتی متر شد.

پس اگر بخواهیم 3 میلیارد کیلوگرم پلاستیک را در جعبه‌هایی مشابه این جعبه قرار دهیم به 600 میلیون جعبه نیاز خواهیم داشت:

$$3,000,000,000 \div 5 = 600,000,000$$

با توجه به اینکه در هر جعبه 5 کیلوگرم معادل 500 متر نوار پلاستیکی جای می‌گیرد در 600 میلیون جعبه 3 میلیارد متر نوار پلاستیکی با عرض 12 سانتی متر جای خواهد گرفت:

$$600,000,000 \times 500 = 300,000,000,000$$

در این اثر تقریباً 1000 متر پلاستیک استفاده شده است. پس از جمع کردن این 1000 متر به دور یکی از دو ماسوره‌ی دستگاه، دایره‌ای به قطر 50 سانتی متر تشکیل شد. در نتیجه مطابق با محاسبات انجام شده، با جمع کردن 300 میلیارد متر نوار پلاستیکی به دور ماسوره‌ای فرضی، دایره‌ای به قطر تقریبی 7500 متر درست خواهد

شد. برج خلیفه با ارتفاع 828 متر و 163 طبقه بلندترین دست سازه‌ی انسان است. پس ماسوره‌ای که 3 میلیون تن پلاستیک به دورش جمع شده است 9 برابر بلندتر از این ساختمان و برابر با ساختمانی با 1467 طبقه می‌باشد. این اثر در مقیاس یک پانزده هزارم ساخته شده است. هر متر پلاستیک در آن معادل 300 میلیون متر پلاستیک به وزن 3 میلیون کیلوگرم در ابعاد واقعی است. برای تجسم 3 میلیارد کیلوگرم پلاستیک در این ابعاد در فواصل 5 متری و با الگوی ثابت افزایشی 15 میلیون، برچسب‌هایی از اعداد بر روی پلاستیک‌ها چسبانده شده است که میزان تولید کیسه‌های پلاستیکی را به کیلوگرم نشان می‌دهد.

"About 3 million tons of plastic bags are produced annually in Iran. Of this 3 million, not even one percent is recycled." (Part of the exhibition statement)

We do not think of the size of 3 million tons (3,000,000,000 kg), as if we are shrinking large numbers to make the catastrophe smaller.

To visualize this large number objectively, I decided to build a device with two bobbins. The bobbins are rotated by a motor. They become full and empty. While maintaining their advertising use, the plastic bags between the bobbins move from one side to the other and show the social class of the people who participated in this call and donated their shopping bags to this project. The bobbins move, and this movement shows the infinite cycle of production and consumption. To calculate the area of plastic required to fill the bobbins of this device, a cuboid box with dimensions of 12 x 12 cm and a height of 1 m was made and filled with crushed plastics. The final weight of this box is 5 kg and equal to 500 meters of plastic tape with a width of 12 cm.

So in order to put 3 billion kilograms of plastic in such boxes, we will need 600 million boxes as below:

$$3,000,000,000 \div 5 = 600,000,000$$

Given that each box weighs 5 kg, equivalent to 500 meters of plastic tape, in 600 million boxes, 3 billion meters of plastic tape with a width of 12 cm will be placed:

$$600,000,000 \times 500 = 300,000,000,000$$

In this work, approximately 1000 meters of plastic are used. Wrapping this 1000 meters of plastic around one of the two bobbins, was formed a circle with a diameter of 50 cm. As a result, according to calculations, by gathering 300 billion meters of plastic tape around a hypothetical bobbin, a circle with a diameter of approximately 7500 meters will be formed.

With a total height of 828 meters and 163 floors, Burj Khalifa is the tallest human-made structure. So the bobbin with 3 million tons of plastic around it is nine times taller than this building and equal to a building with 1467 floors. This work is made on a scale of fifteen thousandths. Each meter of plastic in it is equivalent to 300 million meters of plastic weighing 3 million kilograms in actual dimensions. To visualize 3 billion kilograms of plastic in this dimension at 5-meter intervals, and with a fixed incremental pattern of 15 million, numbered labels showing the production of plastic bags in kilograms are affixed to the plastics.

Artist: **Masoumeh Mohtadi**
Title: **Vicious Circle**
Technique: **Machine installation**
Size: **200x125x40 cm**
Year: **2022**

وقتی کودک بودم جنگ بود، ترس بود و مرگ بالای سرمان پر می زد. کابوس ها از همان زمان شروع شدند، وقتی که تلویزیون تصاویر گمشده ها را پخش می کرد و برفک . تب میکردم و در کابوس هایم مردی سیاه پوش در کنج اتاق می نشست و می خواست تا حفره های سیاهی را که تکثیر می شوند و همه چیز را می پوشانند، بشمارم.

حالا کابوس ادامه دارد برتن من و تن شهر، این بار با آلودگی و سرطان در جنگیم . توده های سیاهی که جان ما را می پوشانند و بر اندام ما تکثیر می شوند و تنها چیزی که باقی می ماند تصویر جهان با این لکه های گسترده شونده است.

تیوب های مستعمل موتورسیکلت ها را جمع می کنم و تعداد زیادی سلول سیاه از آنها

می سازم که با آهن ربا در جهات مختلف به هم متصل می شوند و در هر سلول یک آینه محدب قرار می دهم تا تصویری از جهان پیرامونی اش را بازتاب کند، این برایم راهی است تا با وضع موجود مواجه شوم.

Amir Nassiri
Nightmare

When I was a child, there was war, there was fear, and death was hitting us on top.

Nightmares began at the time, when T.V broadcast images of the missing person and white noise.

I was feverish, and in my nightmares, a man in black sat in the corner of the room and wanted to count the black holes that multiplied and covered everything. Now the nightmare continues on me and the city, this time we are at war with pollution and cancer. The black masses that cover our lives and multiply on our limbs, and all that remains, the image of the world is stacked with these expanding, black masses.

I get old motorcycle rubber tubes and make a large number of cells that are able to attach to each other by magnetic bids I placed in every cell. I put mirrors to reflect the surrounding environment; this is how I am reacting to this ongoing situation.

Artist: **Amir Nassiri**

Title: **Nightmare**

Technique: **Recycle, assemblage, installation**

Size: **variable**

Year: **2021**

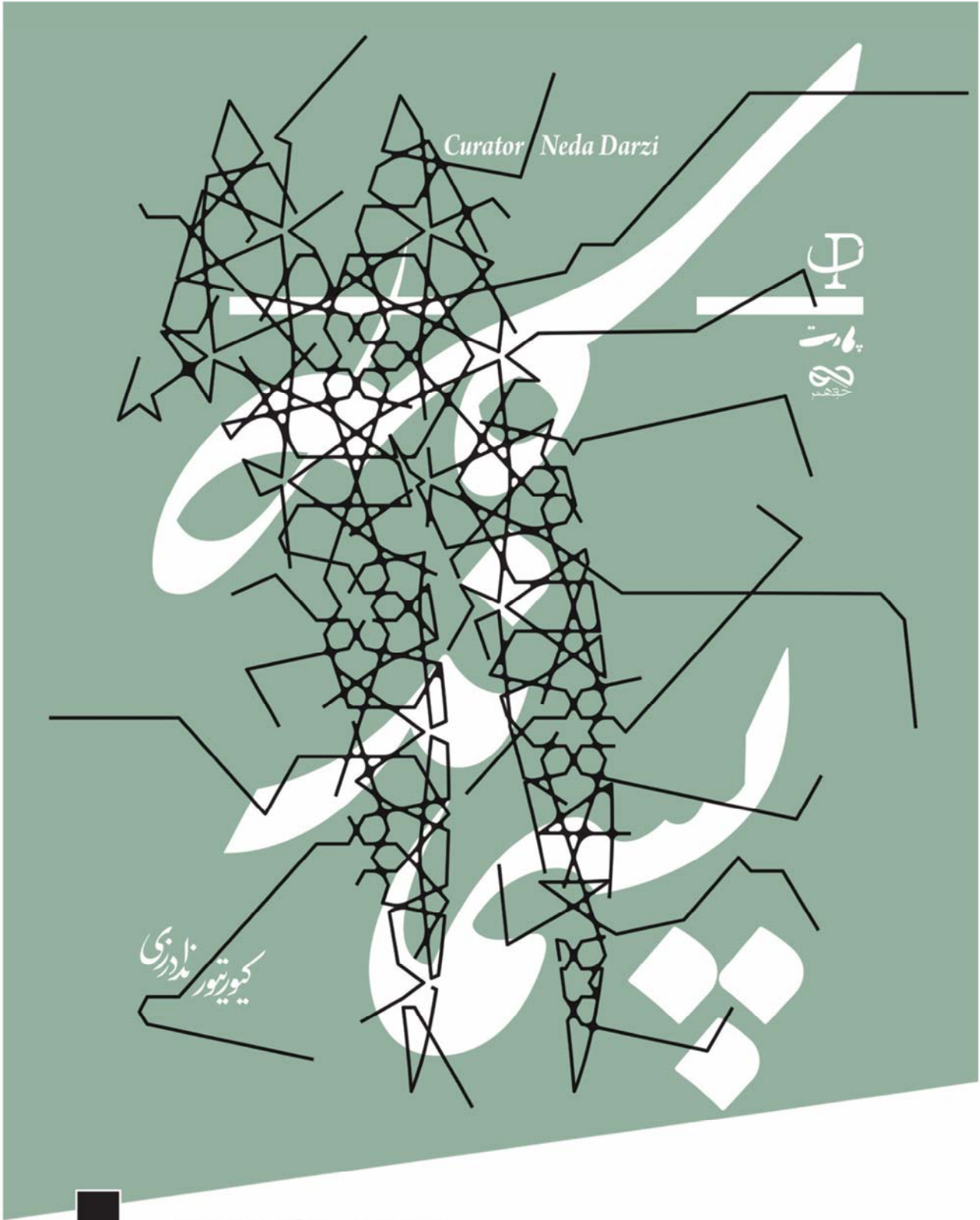

The 11th Event of Persbook's Annual Contemporary Art Zero Waste

One of the modern world problems is environmental pollution. It seems that one of crucial pollution examples and of course one of the most worrying cases is plastic waste that is unrecyclable for centuries. Nevertheless, plastic production has been continuing. Of all non recyclable wastes annually being produced, only %9 are recycled. In other words, %91 of waste is piled up on Earth. Imagine what happens if you annually keep over %90 of your waste at your house. In Iran, more than 177000 tons of plastic materials and about 3000000 millions of plastic bags are produced and even %1 of them are not recycled. And, of course they can not be recycled due to health standards. For this reason, use of plastic bags was prohibited by some countries. This amount of plastic is a part of 21000000 tons of wastes annually produced in Iran. Zero Waste movement attempts to ask people to change their attitude towards waste and encourages them to stop production of non recyclable waste being buried, being burned or released at sea. Indeed, the Zero-Waste Movement intends to encourage individuals to reduce, reuse, and recycle waste by responsibly participating in production and consumption and removing the burden on Earth's shoulders.

The 11th event of Persbook titled Zero Waste attempts to inform the audience of the present condition of Earth and display the related impacts from the ecologist viewpoint. Also, reactions of audience and artists, their influence, and the related placement are the other features I am inclined to mention.

Artists of this exhibition are obliged to use recyclable materials.

IRANSHAHR
ART GALLERY

11th Annual of Contemporary Art Persbook

Zero Waste